

Cũng như đêm cuối cùng của Địch ng Tăng trên trời không sao ngủ được, chỉ ngày mai vào yết kiến Nhị Lai để lên kế hoạch Phớt, Cố Phúc đêm nay cũng vậy!

Vì ngày mai sẽ tuyên thệ vào quốc tịch Mỹ. Cố niệm trần trụi nghĩ đến cái moment năm trời dài dòng đó, thì khi đó năm đó hợp lệ nộp đơn xin nhập tịch ngay đêm đó con trai đi làm về chỉ cần đi học lớp luyện thi vào quốc tịch ở văn phòng USCC. Cố nghĩ nó như con thoi giữa 2 thế hệ. Trong tuần đó cần đi học tiếng Anh, bắt cần phải trở lại để nói “hello” chỉ nói “tôi nghe đây” làm sao Mỹ hiểu được. Cuối tuần đó con đi học tiếng Việt, mẹ con gọi xe “fire truck” là “xe lửa”, phải nói là “xe cứu hỏa” hay “xe chữa lửa” chứ. Nhưng lúc cần thay đổi phải chi mà tiếng học tiếng Anh, còn cần đi học tiếng Việt thì mới đúng theo lý tưởng của trời đất.

Thốt đầu, cần tiếng học lớp luyện thi vào quốc tịch này, đây những cái tuổi gần đất xa trời, học để gì thì gì, cho bắt nạt buôn xa xỉ. Vậy mà ngày bà cố Ngày thì rồi, cần lớp xông xáo lên như ngày Mỹ rút quân ra khỏi Việt Nam. Thế ra thì bà này rồi cũng đáng đời lắm! Đói thu nào ông quan tòa học tiếng tiếng Mỹ là ai, bà cần lại trở lại là Nguyễn Văn Thiệu thì đầu làm sao được?

Sinh nhật người nào trong lớp, bà cũng làm cho một cái bánh gà-tôi rồi bắt các cô vây quanh hát "Happy Birthday". Cô không biết đến ngày chết thì người ta có hát "Happy Deathday" không, bởi vì cô nhớ bên quê nhà hàng ngày không giờ nào thì là quan trọng. Con cháu tập ăn uống 2, 3 ngày liền. Chẳng ngày bước vào trường học này, người ta phải dày công tu hành để thoát khỏi vòng luân hồi, thì mừng rồi ngày sinh để làm gì?

Vậy mà thời gian thấm thoát qua đi, rồi cũng đến ngày cô lớp đi thi. Các cô sáng sớm đã ngồi dậy ra ngoài phòng để cô ăn sáng di trú trong tòa đô sảnh thành phố. Chẳng nghĩ ngày xưa đi thi Hông, thi Đình cũng chỉ như n nh p đến thì là cùng. Con cháu đem theo cho nào là bánh trái, nước uống, cô ghé xếp đến trường, nhai thì vào quốc tịch đến mấy ngày trước. Bây giờ trí nhớ các cô kém rồi, học để c tiếng Mỹ ch nào, vài bữa lại quên hẳn đi không biết phát âm làm sao. Cho nên đi thi, cô nào cũng viết chi chít, nhai xâm mình trên tay, các câu trả lời phiên âm ra tiếng Việt. Thấy cháu cô Túc thì cô nhai đi, nhai lại Ngô nhai ngày là quan trọng nhất cô a M không phải là "Túc", mà là "Ngày Đ c L p" nha! Cô lại kéo tay áo lên làm b m ki m ch IN Đ BÊN ĐÀNG. Bà cô Ngà hỏi vì qua "Có phải là ngày Tây v n c không, cô Phúc?". Cô đành thôi dài, biết ông toà mu n đánh r t thí sinh nào thì ch c n bắt hát bài quốc ca M là thí sinh đó rồi nga .

Vậy mà Giỏi phù h , cô lớp đầu h t . Cô còn nhớ ngày ăn mừng tân khoa , cô nào cũng hí h ng nh nh ng đ a tr con v a lên lớp, cô m v y lá c M đ ch p hình l u ni m. Bà cô Ngà hôm y đ p h n ra, m c cái váy đ m thay cái qu n đen v a nói "con gà tui l i sông" (congratulations), v a "high-five", v a "hug" m i ng i . Cô th y m i ng i nh tr ra đ n c ch c tu i. Có th là vì cái ôm n ng nắn da th t c a bà cô Ngà làm c th y trong ng i đ i thay nh c m t mùa Xuân h ng h c kéo nhau v . Có th là vào quốc tịch m i, làm ng i ta t ng nh đ i thành m t ki p ng i khác, tr l i cái tu i t p ăn t p nói, nên h n nhiên nh m t đ a tr th .

Th mà đêm nay cô lại tr n tr c. Một phần là vì cô chẳng nghĩ đến ngày mai tòa đô chính, ông th tr ng thành phố tịch c nghi l tuyên th vào quốc tịch riêng cho c ng đ ng ng i Việt, để đánh đ u m t ch ng đ ng g n ph n t th k tàn cu c chi n tranh c a ng i M t i Việt Nam. Ông ch tịch m y hôm nay h m nh c nh bà con m c đ cho đ p đ lên truy n hình. M i ng i h c thu c lòng câu "I am proud to be American" đ khi báo chí, radio ng i M ph ng v n thì t ra c ng đ ng ng i Việt mình mau h i nh p h n các c ng đ ng s c t c khác.

Tên Viết trên đầu M

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Sáu, 25 Tháng 5 Năm 2012 17:15
